

श्वेतधामा, [न] पुं, (श्वेतं धाम किरणं यस्य ।)
चन्द्रः । कर्पूरः । समुद्रफेनः । इति मेदिनी ॥
श्वेतनीलः, पुं, (श्वेतो नीलश्च । वर्षो वर्षेनेति
समासः ।) मेघः । इति शब्दरत्नावली ॥ शुक्ल-
नीलवर्णश्च ॥
श्वेतपत्रः, पुं, (श्वेतं पत्रं पत्रो यस्य ।) हंसः ।
इति श्वेतपत्रशब्दार्थदर्शनात् । शुक्लपर्ण,
स्त्री ॥
श्वेतपत्ररथः, पुं, श्वेतपत्रो हंसो रथो वाहनं
यस्य । ब्रह्मा । इति शब्दमाला ॥
श्वेतपत्रा, स्त्री, (श्वेतं शुक्लं पत्रम् ।) सिताभोजम् ।
तत्पर्यायः । सिताभजम् २ पुण्डरीकम् ३ श्वेत-
वारिजम् ४ हरिनेत्रम् ५ शरत्पत्रम् ६ शार-
दम् ७ शम्भुवल्गुम् ८ । अस्य गुणाः । हिम-
त्वम् । तिक्तत्वम् । मधुरत्वम् । पित्तदाहसभ्रम-
दोषपिपासाशान्तिशिवम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
श्वेतपर्णा, स्त्री, (श्वेतानि पर्णानि यस्याः ।)
वारिपर्णा । इति रत्नमाला ॥ पाना इति
भाषा ॥ भद्राश्ववर्षस्य पर्वतविशेषः, पुं । यथा,
मार्कण्डेयः ५८ । ४ ।
“पूर्वेषु यत् स्थितं वर्षं भद्राश्वं तन्निबोध मे ।
श्वेतपर्णश्च नीलश्च शैवालश्चचलोत्तमः ।
कौरञ्चः पणशालाश्च पञ्चते तु कुलाचलाः ॥”
श्वेतपर्णासः, पुं, (श्वेतः पर्णासः ।) श्वेततुलसी ।
यथा,—
“अर्जकः श्वेतपर्णासो गन्धपत्रः कुठेरकः ॥”
इति रत्नमाला ॥
श्वेतपाटला, स्त्री, (श्वेता पाटला) । शुक्लपाटला
वृक्षः । इति जटाधरः ॥
श्वेतपिङ्गः, पुं, (देहेन श्वेतः जटया पिङ्गश्च ।
वर्षो वर्षेनात समासः ।) सिंहः । इति हेम-
चन्द्रः ॥
श्वेतपिङ्गलः, पुं, (श्वेतः पिङ्गलश्च ।) सिंहः ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥ शुक्लकपिलवर्णयुक्तं, त्रि ॥
(महादेवः । यथा, महाभारते । १३ । १० ।
१३६ ।
“महाप्रसादो दमनः शतुहा श्वेतपिङ्गलः ॥”
श्वेतपिङ्गलकः, पुं, (श्वेतपिङ्गल + स्वार्थे कन्) ।
सिंहः । इति शब्दमाला ॥
श्वेतपिण्डोत्कः, पुं, (श्वेतः शुक्लः पिण्डोत्कः) ।
महापिण्डोत्कः । इति राजनिर्घण्टः ॥
श्वेतपुष्पः, पुं, (श्वेतानि पुष्पाणि यस्य ।) सिन्धु-
वारवृक्षः । इति जटाधरः राजनिर्घण्टश्च ॥
(श्वेतं पुष्पम् ।) शुक्लकुसुमे, स्त्री । (यथा,
सुश्रुते । १ । ११ ।
“श्वेतपुष्प-रत्नपुष्प-सहस्रं लुडुयात् ॥”)
श्वेतपुष्पकः, पुं, (श्वेतानि पुष्पाणि यस्य । कप्) ।
करवीरवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ शुक्लपुष्प-
युक्तं, त्रि ॥
श्वेतपुष्पा, स्त्री, (श्वेतं पुष्पं यस्याः) । घोषातकी ।
श्वेतघोषा इति भाषा । इति रत्नमाला ।
नागदन्ती । मृगोर्लारः । इति राजनिर्घण्टः ॥

श्वेतपुष्पिका, स्त्री, (श्वेतं पुष्पं यस्याः । ततः
स्वार्थे कन् । टाप्) अत इत्वम् ।) पुनदात्री ।
महाशणपुष्पिका । इति राजनिर्घण्टः ॥
श्वेतप्रसूनकः, पुं, (श्वेतानि प्रसूनानि यस्य ।
कप्) । वृक्षविशेषः । यथा,—
“तिक्तः शाकतरुः सेतुवृक्षः श्वेतप्रसूनकः ॥”
इति शब्दमाला ॥
शुक्लपुष्पयुक्तं, त्रि ॥
श्वेतवृहती, स्त्री, (श्वेता बृहती ।) शुक्लवृह-
वार्त्ताकी । तत्पर्यायः । श्वेता २ श्वेतमहो-
टिका ३ श्वेतसिंहो ४ श्वेतफलः ५ श्वेतवार्त्ता-
किनी ६ । अस्या गुणाः ।
“विज्ञेया श्वेतवृहती वातश्लेष्मविनाशिनी ।
रुच्या व्यञ्जनयोगिन नानानेत्रामयापहा ॥”
इति राजनिर्घण्टः ॥
श्वेतभण्डा, स्त्री, (श्वेता भण्डा) । श्वेतापरा-
जिता । इति रत्नमाला ॥
श्वेतमन्दारकः, पुं, (श्वेतो मन्दारकः ।) वृक्ष-
विशेषः । श्वेत आक इति हिन्दी भाषा ॥
तत्पर्यायः । पृथ्वीकुरुवकः २ दीर्घायुधः ३
सितालकः ४ दीर्घालकः ५ सिताह्वयः ६ ।
इति राजनिर्घण्टः ॥
श्वेतमरिचं, स्त्री, (श्वेतं मरिचमिव ।) शोभा-
ञ्जनबीजम् । इत्यमरः ॥ शुक्लमरिचञ्च ॥
श्वेतमालः, पुं, (श्वेता शुक्लवर्णा माला यस्य ।)
मेघः । धूमः । इति विश्वः ॥ मेदिनीशब्द-
रत्नावल्योः खतमाल इति पाठः ॥
श्वेतरक्तः, पुं, (श्वेतो रक्तश्च ।) पाटलवर्णः ।
इत्यमरः ॥ गोलावी रङ् इति भाषा ॥
श्वेतरञ्जनं, स्त्री, (श्वेतं सिताभ्रं रञ्जयतीति ।
रञ्ज + ल्युः ।) सौमिकम् । इति केचित् ॥
श्वेतरथः, पुं, (श्वेतो रथो यस्य ।) शुक्रग्रहः ।
इति शब्दरत्नावली ॥ शुक्लवर्णस्यन्दनश्च ॥
श्वेतराजी, स्त्री, (श्वेतेन वर्णेन राजते इति ।
राज + अच् । गौरादित्वात् ङीष्) । चचेण्डा ॥
इति राजनिर्घण्टः ॥
श्वेतरौचिः, [म] पुं, (श्वेतं रौचिर्यस्य ।) चन्द्रः ।
इति हलायुधः ।
श्वेतरौहितः, पुं, (पुष्पेण श्वेतः फलेन लोहितः
लस्य रः) । वृक्षविशेषः । श्वेत रौहिड इति
हिन्दी भाषा । तत्पर्यायः । सितपुष्पः २
सिलाह्वयः ३ सिताङ्गः ४ शुक्लरौहितः ५
लक्ष्मीवान् ६ जनवल्गुः ७ । अस्य गुणाः ।
कटुत्वम् । क्षिण्वत्वम् । कषायत्वम् । सुशी-
तलत्वम् । क्षमिदोषत्रणश्रीहरक्तनेत्रामयनाशि-
वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥
श्वेतलोभ्रः, पुं, (श्वेतो लोभ्रः ।) पट्टीकालोभ्रः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥
श्वेतवचा, स्त्री, (श्वेता वचा ।) अतिविषा ।
शुक्लवचा । सादा वच् इति भाषा । तत्पर्यायः ।
मेध्या २ षड्ग्रन्था ३ दीर्घपत्रिका ४ तीक्ष्ण-
ग्रन्था ५ हैमवती ६ मङ्गल्या ७ । अस्या गुणाः ।

अतिगुणव्यत्वम् । मतिमेधायुःसृष्टिदत्वम् ।
कफनाशित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ अन्यच्च ।
“पारसीकवचा शुक्ला प्रोक्ता हैमवतीति सा ।
हैमदल्युदिता तद्वच्छूलं इन्ति विशेषतः ॥”
तद्वत् वचावत् । इति भावप्रकाशः ॥
श्वेतवल्कलः, पुं, (श्वेतं वल्कलं यस्य ।) उडुखर-
वृक्षः । इति जटाधरः ॥ शुक्लत्वक् च ॥
श्वेतवाजी, [न] पुं, (श्वेतो वाजी घोटीको यस्य ।)
चन्द्रः । इति हेमचन्द्रः ॥ अर्जुनः इति
जटाधरः ॥ शुक्लघोटकश्च ॥
श्वेतवासाः, [स्] पुं, (श्वेतं वासो यस्य ।) शुक्ल-
वस्त्रधारिसम्प्राप्तौ । इति हलायुधः ॥ परिहित
शुक्लवसने, त्रि ॥
श्वेतवाः, [ह] पुं, (श्वेतेन वाहनेन उच्चते इति
वह + णिः ।) इन्द्रः । इति सुश्रुतबोधव्याक-
रणम् ॥
श्वेतवाहः, पुं, (श्वेतः शुक्लो वाहो घोटीको यस्य ।)
अर्जुनः । इन्द्रः । इति केचित् ॥
श्वेतवाहनः, पुं, (श्वेतं वाहनं यस्य ।) चन्द्रः ।
अर्जुनः । इति मेदिनी ॥ (यथा, महाभारते ।
४ । ४२ । १५ ।
“श्वेताः काञ्चनसन्नाहा रथे युज्यन्ति मे हयाः ।
संग्रामे युध्यमानस्य तेनाहं श्वेतवाहनः ॥”)
मकरः । इति शब्दरत्नावली ॥ (राजाधि-
देवस्य पुत्रः । स तु विदूरथस्य पौत्रः । यथा,
हरिवंशे । ३५ । २ ।
“राजाधिदेवः शूरश्च विदूरथसुतोऽभवत् ।
राजाधिदेवपुत्रास्तु जज्ञिरे वीर्यवन्तराः ।
दत्तातिदत्तौ बलिनौ पानश्वः श्वेतवाहनः ॥”)
श्वेतवाही, [न] पुं, (श्वेतवाहः श्वेतघोटकोऽस्या-
स्तीति । इति) अर्जुनः । इति शब्दरत्नावली ॥
श्वेतवुङ्गा, स्त्री, (श्वेता वुङ्गा) । वरतिक्तः ।
यथा,—
श्वेतवुङ्गा कपीतस्तु वनतिक्ता विसर्पिणी ।
शङ्खिनो चाकचिञ्चा च गिरिजा धूसरच्छेदा ॥”
इति रत्नमाला ॥
श्वेतवृक्षः, पुं, (श्वेतो वृक्षः ।) वरुणवृक्षः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ शुक्लतरुश्च ॥
श्वेतशरपुङ्गा, स्त्री, (श्वेता शरपुङ्गा ।) क्षुप-
विशेषः । श्वेत शरफोका इति हिन्दी भाषा ।
तत्पर्यायः । सितशायका २ सितपुङ्गा ३ श्वेत-
पुङ्गा ४ शुभ्रपुङ्गा ५ । अस्या गुणाः । कटुत्वम् ।
उष्णत्वम् । क्षमिवातरुजापहत्वम् । गुणाव्य-
त्वञ्च इति राजनिर्घण्टः ॥
श्वेतशिशुः, पुं, (श्वेतः शुक्लः शिशुः) । शुक्ल-
शोभाञ्जनः । सादा शजिना इति भाषा ।
तत्पर्यायः । सुतीक्ष्णः २ सुखभङ्गः ३ सिता-
ह्वयः ४ सुमूलः ५ श्वेतमरिचः ६ रोचनः ७
मधुशिशुकः ८ । अस्य गुणाः । कटुत्वम् ।
तीक्ष्णत्वम् । शोफानिलाङ्गव्यासुखजाडनाशि-
त्वम् । रुच्यत्वम् । दीपनत्वञ्च । इति राज-
निर्घण्टः ॥